

GENERÁLNA PROKURATÚRA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Netrestný odbor

Štúrova 2, 812 85 Bratislava

Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky
Sekcia výstavby a vyvlastňovania
Tomášikova 14366/64A
831 04 Bratislava

Váš list číslo/zo dňa
927/2023-5.2
4603/2023/Ka
04.07.2023

Naše číslo
VI/3 Gd 182/23/1000-7

Vybavuje

Bratislava
04.08.2023

Vec

Rozhodnutie č. 927/2023-5.2; 4603/2023/Ka zo 04.07.2023 - protest prokurátora

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky podľa § 48 ods. 1, § 21 ods. 1 písm. a) bod 1, § 22 ods. 1 písm. a), § 23 a § 24 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) podáva

protest prokurátora

proti rozhodnutiu Úradu pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, Sekcie výstavby a vyvlastňovania č. 927/2023-5.2; 4603/2023/Ka zo 04.07.2023, ktorým zamietol odvolanie neziskovej organizácie Spoločnosť Jaromíra Krejčara, n. o. a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Trenčín, Odboru výstavby a bytovej politiky č. OU-TN-OVBP2-2023/001032-088 zo 06.04.2023.

Rozhodnutím č. 927/2023-5.2; 4603/2023/Ka zo 04.07.2023 v nadväznosti na rozhodnutie č. OU-TN-OVBP2-2023/001032-088 zo 06.04.2023 bol porušený zákon v ustanoveniach

- § 3 ods. 1, ods. 4, ods. 5; § 19 ods. 3; § 29 ods. 1, ods. 4; § 30 ods. 1 písm. d); § 32 ods. 1, ods. 2; § 46; § 59 ods. 1, ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) a
- § 3 ods. 1, ods. 2 písm. b); § 4 ods. 1, ods. 3, ods. 4; § 9 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. e), f); § 10 ods. 5; § 13 ods. 1, ods. 3 písm. a); § 18 ods. 1 zákona č. 282/2015 Z. z. o vyvlastňovaní pozemkov a stavieb a o nútenom

obmedzení vlastníckeho práva k nim a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o vyvlastňovaní“).

Podľa § 23 ods. 2 písm. f), § 24 ods. 5 zákona o prokuratúre Vám navrhujem, aby ste protestu prokurátora vyhovelí a ním napadnuté rozhodnutie zrušili.

Ak protestu prokurátora nemienite vyhovieť, predložte ho spolu so spisovým materiálom a vyjadreniami účastníkov konania na rozhodnutie svojmu nadriadenému orgánu.

V zmysle § 24 ods. 5 a 6 zákona o prokuratúre je lehota na vybavenie protestu prokurátora 30 dní od jeho doručenia. V tejto lehote zároveň očakávam doručenie rozhodnutia o vyhovení protestu prokurátora alebo doručenie upovedomenia o predložení protestu prokurátora Vášmu nadriadenému orgánu.

Podľa § 24 ods. 11 zákona o prokuratúre, proti rozhodnutiu o proteste sa môžu prokurátor a účastníci konania odvolať alebo podať rozklad, ak v odseku 12 nie je ustanovené inak.

Ak protestu prokurátora vyhovené nebude a napadnuté rozhodnutie zrušené nebude, je prokurátor následne oprávnený podať proti nemu v zmysle § 45 ods. 1, § 178 ods. 2 Správneho súdneho poriadku a § 24 ods. 14 zákona o prokuratúre všeobecnú správnu žalobu na príslušný správny súd.

Odôvodnenie

Rozhodnutím Okresného úradu Trenčín, Odboru výstavby a bytovej politiky (ďalej len „okresný úrad“) č. OU-TN-OVBP2-2023/001032-088 zo 06.04.2023 (ďalej len „rozhodnutie zo 06.04.2023“) bolo podľa § 10 ods. 5 zákona o vyvlastňovaní v spojení s § 30 ods. 1 písm. d) správneho poriadku zastavené vyvlastňovacie konanie k pozemkom registra C-KN parc. č. 373/29, parc. č. 378 a k stavbe „LD Machnáč“ súp. č. 333, LV č. XXXX, k. ú. XXXX, vo vlastníctve spol. KEORLEN TRADE, s.r.o. (ďalej len „vyvlastňovaný“).

Rozhodnutím Úradu pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, Sekcie výstavby a vyvlastňovania (ďalej len „odvolací orgán“) č. 927/2023-5.2; 4603/2023/Ka zo 04.07.2023 (ďalej len „rozhodnutie zo 04.07.2023“), bolo zamietnuté odvolanie neziskovej organizácie Spoločnosť Jaromíra Krejčara, n. o. (ďalej len „vyvlastniteľ“) a potvrdené rozhodnutie okresného úradu zo 06.04.2023.

Rozhodnutím odvolacieho orgánu zo 04.07.2023 v nadväznosti na rozhodnutie okresného úradu zo 06.04.2023 bol porušený zákon.

Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku, *správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.*

Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku, *správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prietáhov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.*

Podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku, *rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.*

Podľa § 19 ods. 3 správneho poriadku, *pokiaľ podanie nemá predpísané náležitosti, správny orgán pomôže účastníkovi konania nedostatky odstrániť, prípadne ho vyzve, aby ich v určenej lehote odstránil; súčasne ho poučí, že inak konanie zastaví.*

Podľa § 29 ods. 1, ods. 4 správneho poriadku

(1) Správny orgán konanie preruší, ak sa začalo konanie o predbežnej otázke alebo ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote odstránil nedostatky podania, alebo ak účastník konania nemá zákonného zástupcu alebo ustanoveného opatrovníka, hoci ho má mať, alebo ak tak ustanovuje osobitný zákon.

(4) Správny orgán v konaní pokračuje z vlastného podnetu alebo na podnet účastníka konania, len čo pominuli prekážky, pre ktoré sa konanie prerušilo, prípadne len čo uplynula lehota uvedená v odseku 2.

Podľa § 30 ods. 1 písm. d) správneho poriadku, *správny orgán konanie zastaví, ak účastník konania na výzvu správneho orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky svojho podania a bol o možnosti zastavenia konania poučený.*

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, *správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.*

Podľa § 32 ods. 2 prvej a druhej vety správneho poriadku, *podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne mu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.*

Podľa § 46 správneho poriadku, *rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.*

Podľa § 59 ods. 1, 2 správneho poriadku

(1) Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

(2) Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 písm. b) zákona o vyvlastňovaní

(1) *Bezvýslednosť pokusu o nadobudnutie vlastníckeho práva k pozemku alebo ku stavbe, o zriadenie, obmedzenie, zrušenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu k pozemku alebo stavbe, obmedzenie, zrušenie práv tretích osôb k pozemku alebo ku stavbe dohodou sa preukazuje*

a) *písomným odmietnutím návrhu na uzavretie dohody vyvlastňovaným a písomným zhodnotením spôsobov pokusu vyvlastníteľa o dohodu s vyvlastňovaným; vyvlastníteľ je ten, v prospech koho sa má uskutočniť vyvlastnenie alebo*

b) *dôkazom o zaslaní a o doručení návrhu na uzavretie dohody vyvlastňovanému, najmä doručenkou, ak bol vyvlastňovaný nečinný v lehote 90 dní odo dňa, keď mu bol návrh na uzavretie dohody doručený, ak osobitné zákony neustanovujú inú lehotu.*

(2) *Splnenie podmienky podľa odseku 1 sa nevyžaduje, ak je*

b) *vyvlastňovaný obmedzený v zmluvnej voľnosti zákonmi, rozhodnutím súdu alebo rozhodnutím iného orgánu verejnej moci, ktorým sa mu zakazuje previesť vlastnícke právo k pozemku alebo ku stavbe na iného.*

Podľa § 4 ods. 1, 3, 4 zákona o vyvlastňovaní

(1) *Vyvlastnenému patrí za vyvlastnenie primeraná náhrada, ktorá sa poskytuje v peniazoch.*

(3) *Podkladom na určenie náhrady za vyvlastnenie je všeobecná hodnota pozemku alebo všeobecná hodnota stavby, alebo všeobecná hodnota práva zodpovedajúceho vecnému bremenu; tá sa určí na základe znaleckého posudku nie staršieho ako dva roky. Náhrada za vyvlastnenie nesmie byť nižšia ako všeobecná hodnota určená znaleckým posudkom.*

(4) *Ak najneskôr pri prerokovaní návrhu vyvlastníteľa na vyvlastnenie na ústnom pojednávaní účastník konania alebo iná oprávnená osoba namietne skutočnosti, ktoré sú obsahom znaleckého posudku priloženého k návrhu podľa § 9 ods. 2 písm. f), vyvlastňovací orgán zabezpečí odborné vyjadrenie alebo vysvetlenie znalca na účel posúdenia skutočností, ktoré sú dôležité na rozhodnutie o sume náhrady za vyvlastnenie. Náklady spojené s vyhotovením odborného vyjadrenia alebo vysvetlenia znalca sú trovami konania, ktoré znáša vyvlastníteľ.*

Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o vyvlastňovaní, *návrh musí obsahovať údaj o sume predpokladanej náhrady za vyvlastnenie, ktorá pozostáva zo všeobecnej hodnoty pozemku alebo stavby, alebo všeobecnej hodnoty práva zodpovedajúceho vecnému bremenu určenej znaleckým posudkom.*

Podľa § 9 ods. 3 písm. e), f) zákona o vyvlastňovaní, *k návrhu vyvlastníteľ priloží*

e) *dôkaz o tom, že pokus o nadobudnutie práva k pozemku alebo ku stavbe dohodou bol bezvýsledný,*

f) *znalecký posudok o všeobecnej hodnote pozemku alebo stavby alebo všeobecnej hodnoty práva zodpovedajúceho vecnému bremenu nie starší ako dva roky.*

Podľa § 10 ods. 5 zákona o vyvlastňovaní, *ak návrh neposkytuje dostatočný podklad na posúdenie splnenia podmienok vyvlastnenia, vyzve vyvlastňovací orgán vyvlastníteľa, aby návrh v primeranej lehote doplnil potrebnými údajmi alebo podkladmi, a upozorní ho, že inak vyvlastňovacie konanie zastaví.*

Podľa § 13 ods. 1, ods. 3 písm. a) zákona o vyvlastňovaní

(1) Ak sú splnené podmienky vyvlastnenia ustanovené týmto zákonom, vyvlastňovací orgán rozhodne samostatnými výrokmi o vyvlastnení práv k pozemku alebo ku stavbe a o náhrade za vyvlastnenie a o spôsobe jej úhrady.

(3) Výrokmi o náhrade za vyvlastnenie vyvlastňovací orgán

a) určí primeranú náhradu za vyvlastnenie, ktorá prislúcha jednotlivým vyvlastneným a určí lehotu podľa § 6 ods. 1, 2 alebo ods. 3 a spôsob jej zaplatenia, ak nedôjde medzi vyvlastníteľom a vyvlastňovaným k dohode o náhrade za vyvlastnenie, vyvlastňovací úrad určí náhradu za vyvlastnenie v sume zodpovedajúcej všeobecnej hodnote pozemku alebo stavby, alebo všeobecnej hodnote práva zodpovedajúceho vecnému bremenu na základe znaleckého posudku [§ 9 ods. 2 písm. f)]; s požiadavkou na vyššiu náhradu za vyvlastnenie odkáže vyvlastneného bez prerušenia konania na súd.

Podľa § 18 ods. 1 zákona o vyvlastňovaní, *na vyvlastňovacie konanie sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.*

Citovanými zákonnými ustanoveniami sa okresný úrad a odvolací orgán neriadili.

S návrhom na začatie vyvlastňovacieho konania z 03.09.2021 bol 06.09.2021 okresnému úradu predložený aj znalecký posudok č. 1/2021 z 25.02.2021, vypracovaný ku dňu 18.02.2021.

Okresný úrad dňa 01.03.2023 vyzval vyvlastníteľa na aktualizáciu znaleckého posudku č. 1/2021 z 18.02.2021 (pozn. správne z 25.02.2023) v lehote 20 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Výzvu odôvodnil poukazom na § 9 ods. 3 písm. f) zákona o vyvlastňovaní, podľa ktorého vyvlastníteľ k návrhu priloží znalecký posudok nie starší ako dva roky s tým, že znalecký posudok č. 1/2021 bol vypracovaný dňa 18.02.2021, a preto ho už nemožno považovať za relevantný podklad vo vyvlastňovacom konaní. V závere výzvy okresný úrad uviedol: „Ak vyššie uvedené nedostatky svojho podania v určenej lehote neodstránite, tzn. nedoplníte návrh na vyvlastnenie o aktuálny znalecký posudok, vyvlastňovací orgán podľa § 10 ods. 5 zákona o vyvlastňovaní v spojení s § 30 ods. 1 písm. d) správneho poriadku vyvlastňovacie konanie zastaví.“

Vyvlastníteľ predložil 07.03.2023 okresnému úradu vyjadrenie z 03.03.2023 k výzve na aktualizáciu znaleckého posudku, v ktorom uviedol, že znalecký posudok bol predložený s návrhom v súlade s § 9 ods. 3 písm. f) zákona o vyvlastňovaní, teda v danom čase nebol starší ako dva roky. Poukázal na to, že z gramatického výkladu § 9 ods. 3 písm. f) zákona o vyvlastňovaní a ani zo systematického výkladu k § 13 ods. 3 písm. a), § 4 ods. 4 zákona o vyvlastňovaní, nie je možné explicitne ani implicitne vyvodiť povinnosť vyvlastníteľa aktualizovať znalecký posudok, ak sa v priebehu konania stane starším ako dva roky.

Vyvlastníteľ ďalej podaním z 20.03.2023, doručeným 22.03.2023 okresnému úradu, vyzval okresný úrad na plnenie zákonných povinností, kde vytkol okresnému úradu nesprávny postup v tom, že 09.03.2023 vrátil znalcovi odborné vyjadrenie č. 1/2023 (doručené okresnému úradu 08.03.2023), ktoré znalec vypracoval

na základe výzvy okresného úradu z 26.09.2022 podľa § 4 ods. 4 zákona o vyvlastňovaní. Odborné vyjadrenie znalca bolo okresnému úradu opätovne doručené 16.03.2023.

Okresný úrad rozhodnutím zo 06.04.2023 vyvlastňovacie konanie zastavil podľa § 10 ods. 5 zákona o vyvlastňovaní v spojení s § 30 ods. 1 písm. d) správneho poriadku. Rozhodnutie vo vzťahu k vyjadreniu vyvlastniteľa z 03.03.2023 odôvodnil tým, že sa s ním nestotožňuje, lebo z § 4 ods. 3 zákona o vyvlastňovaní *jednoznačne* vyplýva, že náhradu za vyvlastnenie je možné určiť iba na základe znaleckého posudku, ktorý nie je starší ako 2 roky a znalecký posudok č. 1/2021 je v súčasnosti už starší ako dva roky, preto ho nemôže vyvlastňovací orgán považovať za relevantný podklad pre toto vyvlastňovacie konanie bez jeho aktualizácie. Poukázal na § 9 ods. 3 písm. f) zákona o vyvlastňovaní, podľa ktorého k návrhu vyvlastniteľ priloží znalecký posudok nie starší ako 2 roky. Ďalej poukázal na § 32 ods. 1 správneho poriadku, že správny orgán (vyvlastňovací orgán) je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie, pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Proti rozhodnutiu zo 06.04.2023 podal vyvlastniteľ odvolanie z 28.04.2023, ktoré podrobne odôvodnil, okrem iného (body 22 - 25) opäť gramatickým výkladom § 9 ods. 3 písm. f) zákona o vyvlastňovaní v spojení s § 13 ods. 3 písm. a) zákona o vyvlastňovaní, a (bod 26) aj výkladom systematickým a teleologickým k § 4 ods. 4 (postup o námietkach proti obsahu znaleckého posudku) a k § 13 ods. 3 písm. a) posledná veta (odkázanie s vyšším nárokom na súd). Ďalej (bod 36), že tieto ustanovenia dopadajú len na situácie, kedy nedostatky návrhu existujú od počiatku (od jeho podania), nie až v dôsledku uplynutia určitého času alebo výskytu novej skutočnosti, ktorá v čase podania návrhu neexistovala, že (body 37-38) v kontexte materiálnej pravdy je okresný úrad podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie, pričom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania a za účelom zaobstarania potrebných podkladov je správny orgán v zmysle § 36 správneho poriadku oprávnený ustanoviť znalca, ak je to potrebné s tým, že (bod 38) ak mal okresný úrad za to, že pre rozhodnutie je potrebné obstaráť nový znalecký posudok (čo nie je potrebné a je to v rozpore s účelom § 4 ods. 4 zákona o vyvlastňovaní), tak mal postupovať podľa § 36 správneho poriadku a znalecký posudok si obstaráť *ex offio*, nie presúvať svoje vlastné úlohy na vyvlastniteľa kvôli tomu, že nekonal vo veci dostatočne rýchlo. Ďalej (časť. F) poukázal aj na duplicitné vyžadovanie preukázania bezvýslednosti pokusu o dohodu, ktorá podmienka sa tiež posudzuje len ku dňu podania návrhu s tým, že (bod 58) aj následkom tejto procesnej chyby došlo k „zostarnutiu“ znaleckého posudku č. 1/2021. To, že okresný úrad zrazu nemal dostatočný podklad pre rozhodnutie, bolo výlučne dôsledkom nesprávneho postupu okresného úradu, ktorý mal postupovať v konaní v súlade so zásadou rýchlosti a hospodárnosti (§ 3 ods. 4 správneho poriadku).

Odvolací orgán rozhodnutím zo 04.07.2023 odvolanie zamietol a rozhodnutie okresného úradu zo 06.04.2023 potvrdil. K odvolacím dôvodom vyvlastniteľa rozhodnutie odôvodnil okrem iného nasledovne :

K námietke nesprávneho výkladu § 10 ods. 5 zákona o vyvlastňovaní v spojení s § 30 ods. 1 písm. d) správneho poriadku vo väzbe na § 4 ods. 3 a § 9 ods. 3 písm. f) zákona o vyvlastňovaní odvolací orgán s poukazom na zásadu materiálnej pravdy uviedol, že z dikcie ust. § 4 ods. 3 zákona o vyvlastňovaní jednoznačne vyplýva, že podkladom vyvlastňovacieho orgánu na určenie náhrady za vyvlastnenie je všeobecná hodnota (...), ktorá sa určí na základe znaleckého posudku nie staršieho ako dva roky, ktorý v zmysle § 9 ods. 3 písm. f) zákona o vyvlastňovaní vyvlastniteľ je povinný priložiť k návrhu na vyvlastnenie.

Vyvlastňovací orgán je v konaní o návrhu na vyvlastnenie povinný rozhodnúť na základe platných podkladov, a preto musí počas celého konania dbať na to, aby dokumenty, ktoré sú podkladom pre jeho rozhodnutie boli aktuálne, a to nielen pri podaní návrhu, t. j. na začiatku konania, ale aj v čase vydania rozhodnutia. Z tohto dôvodu, v prípade, ak v čase podania návrhu na vyvlastnenie vyvlastniteľ síce splnil povinnosť uvedenú v § 9 ods. 3 písm. f) zákona o vyvlastňovaní, t. j. predložil k návrhu na vyvlastnenie znalecký posudok v zmysle § 4 ods. 3 zákona o vyvlastňovaní, avšak počas vyvlastňovacieho konania znalecký posudok už nespĺňa túto požiadavku, je vyvlastňovací orgán povinný ho vyzvať na predloženie aktualizovaného znaleckého posudku (...).

Odvolací orgán mal za to, že postup okresného úradu v danom konkrétnom prípade bol súladný so zákonom o vyvlastňovaní a správnym poriadkom, keď zisťoval skutočnosti dôležité pre rozhodnutie, v procese ich zisťovania správne zistil, že v priebehu vyvlastňovacieho konania jeden z podkladov pre rozhodnutie vo veci - znalecký posudok už nespĺňa požiadavku uvedenú v § 4 ods. 3 zákona o vyvlastňovaní, ktorou je jeho aktuálnosť daná časovým úsekom vyjadreným slovným spojením „nie starší ako dva roky“ a z toho dôvodu vyslovil právny názor, že znalecký posudok nie je spôsobilý byť podkladom vyvlastňovacieho orgánu na určenie náhrady za vyvlastnenie. Ďalej poukázal na požiadavku primeranej náhrady za vyvlastnenie (§ 2 ods. 1 písm. c) zákona o vyvlastňovaní), pričom primeranosť je v zákone o vyvlastňovaní vyjadrená okrem iného aj požiadavkou na znalecký posudok, ktorý nesmie byť starší ako dva roky. Vzhľadom na to, že výzva z 01.03.2023 bola vyvlastniteľovi doručená 01.03.2023, lehota na predloženie aktualizácie uplynula 22.03.2023, teda okresný úrad nemohol postupovať inak, ako tak, že podľa § 10 ods. 5 zákona o vyvlastňovaní v spojení s § 30 ods. 1 písm. d) správneho poriadku zastavil vyvlastňovacie konanie, čo náležite odôvodnil.

K námietke porušenia zásady súčinnosti a zásady nezaťažovania účastníkov konania odvolací orgán uviedol, že okresný úrad postupoval procesne správne aj s tým, že predchádzajúc márnemu uplynutiu lehoty na rozhodnutie, predmetné vyvlastňovacie konanie vždy prerušil na dobu pominutia prekážky.

K námietke duplicitného vyžiadania preukázania bezvýslednosti pokusu o dohodu odvolací orgán uviedol, že v priebehu vyvlastňovacieho konania okresný úrad zistil zmenu právneho stavu a zistil z výpisu z LV č. XXXX, ktorý si dňa 23.09.2022 overil v systéme „OVERSI“, že vyvlastňovaný už nie je obmedzený v zmluvnej voľnosti na základe uznesenia Okresného súdu Trenčín a z tohto dôvodu vyzval vyvlastniteľa na preukázanie bezvýslednosti pokusu o dohodu. Odvolací orgán mal za to, že v danom konkrétnom prípade nie je možné hovoriť o „duplicite“, okresný úrad reagoval len na zmenený právny stav veci a za týmto účelom

zabezpečoval aktuálne podklady pre rozhodnutie, konkrétne splnenie podmienky vyvlastnenia podľa § 2 ods. 1 písm. d) zákona o vyvlastňovaní.

Zásadná (primárna) nezákonnosť tohto postupu a rozhodnutia okresného úradu zo 06.04.2023 v spojení s rozhodnutím odvolacieho orgánu zo 04.07.2023 spočíva v tom, že takýmto postupom, podľa § 10 ods. 5 zákona o vyvlastňovaní s následkom zastavenia konania podľa § 30 ods. 1 písm. d) správneho poriadku, možno zásadne odstraňovať len nedostatky návrhu (a jeho príloh), ktoré existovali v čase jeho podania. Znalecký posudok bol vypracovaný 25.02.2021 (ku dňu 18.02.2021), teda v čase podania návrhu 06.09.2021 spĺňal podmienku podľa § 9 ods. 3 písm. f) zákona o vyvlastňovaní - nebol starší ako dva roky.

Pretože zákon o vyvlastňovaní k špeciálnemu ustanoveniu o výzve § 10 ods. 5 k všeobecnému ustanoveniu § 19 ods. 3 správneho poriadku neobsahuje špeciálne ustanovenie o zastavení konania k všeobecnému ustanoveniu § 30 ods. 1 písm. d) správneho poriadku, môže byť tento zastavovací dôvod použitý len a výlučne k neodstráneniu nedostatkov podania, čo v danej veci nepochybne nebolo splnené, pretože návrh na začatie konania v čase jeho podania tento nedostatok prílohy nemal.

Nemôže byť preto správne ani tvrdenie odvolacieho orgánu, že okresný úrad *nemal inú možnosť* ako konanie zastaviť. Dispozícia právnej normy v § 30 ods. 1 písm. d) správneho poriadku (zastavenie konania) môže nastúpiť len v prípade, ak je splnená jej hypotéza, ale táto musí byť splnená zákonným spôsobom. Pretože výzva okresného úradu z 01.03.2023 na doplnenie aktualizácie znaleckého posudku pod hrozbou následku zastavenia konania nebola, vzhľadom na vyššie uvedené, zákonná, jej nesplnenie (ako hypotéza) nezakladalo relevantný zákonný dôvod pre zastavenie konania.

Okresný úrad a odvolací orgán sa k tejto zásadnej námietke vyvlastníteľa vyjadrili pomerne nekonzistentným spôsobom, keď na jednej strane poukazovali na § 9 ods. 3 písm. f) zákona o vyvlastňovaní (maximálny vek znaleckého posudku v čase podania návrhu), ale na druhej strane (predovšetkým odvolací orgán) sa celkom zjavne vyhli vyvlastníteľom uvádzanému výkladu v spojení ustanoveniami § 13 ods. 3 písm. a) zákona o vyvlastňovaní (ktorý priamo odkazuje na § 9 ods. 2 písm. f)), k § 4 ods. 4 (postup o námietkach proti obsahu znaleckého posudku a ktorý tiež priamo poukazuje na § 9 ods. 2 písm. f)) a § 13 ods. 3 písm. a) posledná veta (odkázanie s vyšším nárokom na súd).

Napriek tomu, že vyvlastňovacie konanie bolo skončené procesným, nie vecným (meritorným) rozhodnutím, a preto je dozorová pôsobnosť prokuratúry k vecnej stránke konania (k samotnému meritu veci) čiastočne limitovaná, je potrebné poukázať aj na ďalšie skutočnosti a dôvody, ktoré sú k zákonnosti preskúmvanej veci signifikantné aj nad rámec vyššie uvedeného zásadného dôvodu nezákonnosti.

Okresný úrad a odvolací orgán svoje rozhodnutia opreli predovšetkým o § 4 ods. 3 prvú vetu zákona o vyvlastňovaní. Slovné spojenie v tomto ustanovení „*tá sa určí na základe znaleckého posudku nie staršieho ako dva roky*“ by mohlo viesť k záveru, že znalecký posudok nesmie byť starší ako dva roky v čase vydania

rozhodnutia (v čase určovania všeobecnej hodnoty na základe znaleckého posudku), ale len na prvý pohľad.

Ako, v podstate správne, namietal aj vyvlastiteľ, výklad právneho predpisu sa nemôže obmedziť len na doslovný gramatický výklad jedného ustanovenia, resp. časti jedného ustanovenia, bez použitia iných výkladových metód, predovšetkým logického, systematického, teleologického (zmyslom a významom právneho predpisu, jeho ustanovenia, resp. v ňom obsiahnutej právnej normy) a ďalších, napr. aj autentického (pôvodcom právneho predpisu, napr. dôvodová správa), tiež výkladu judikatúrou najvyššieho súdu (najvyššieho správneho súdu). Pritom aj súdna judikatúra opakovane konštatovala nielen oprávnenie, ale aj povinnosť orgánov verejnej moci odchýliť sa od doslovného gramatického výkladu zákona v prospech zmyslu a účelu zákona

Z kombinácie výkladových metód dostatočne zreteľne vyplýva, že maximálny vek znaleckého posudku, uvedený v § 4 ods. 3 zákona o vyvlastňovaní, nie je možné vzťahovať na okamih, kedy vyvlastňovací orgán pri rozhodovaní (vypracúvaní rozhodnutia) o vyvlastnení určuje výšku náhrady. Len z tohto ustanovenia „samého o sebe“ takýto časový okamih posudzovania maximálneho veku znaleckého posudku *jednoznačne* nevyplýva, a to ani len izolovane z jeho gramatického výkladu.

Jediné ustanovenie zákona o vyvlastňovaní, ktoré autoritatívne určuje okamih posudzovania maximálneho veku znaleckého posudku, je práve § 9 ods. 3 písm. f) - v okamihu podania návrhu, ktorý treba viazať aj na náležitosť návrhu podľa § 9 ods. 2 písm. f) - *údaj o sume predpokladanej náhrady za vyvlastnenie, ktorá pozostáva zo všeobecnej hodnoty pozemku alebo stavby, alebo všeobecnej hodnoty práva zodpovedajúceho vecnému bremenu určenej znaleckým posudkom*, na ktorý explicitne odkazujú ustanovenia § 4 ods. 4 a aj § 13 ods. 3 písm. a) zákona o vyvlastňovaní (v časti uvedenej v hranatej zátvorke).

Zákonodarca týmto dostatočne vyjadril úmysel, že pre určenie primeranosti výšky náhrady bude ako dostatočný podklad postačovať znalecký posudok „nie starší ako dva roky“ v čase podania návrhu. Zo žiadneho ďalšieho ustanovenia zákona o vyvlastňovaní explicitne a ani implicitne nevyplýva, že by len „zostarnutie“ znaleckého posudku v priebehu konania - teda len uplynutie času „samé o sebe“ - spôsobovalo následok jeho expirácie a ďalšej procesnej nepoužiteľnosti, ako podkladu určenia výšky primeranej náhrady. Takýto záver nevyplýva ani z dôvodovej správy k návrhu zákona o vyvlastňovaní a ani z dostupnej judikatúry správnych súdov vo vzťahu k zákonu o vyvlastňovaní.

Akceptovanie výkladu okresného úradu a odvolacieho orgánu v danej veci by viedlo aj k v podstate absurdnému dôsledku, že ak by vyvlastiteľ s návrhom predložil znalecký posudok nie starší ako dva roky, ale napr. (hranične) starší ako 1 rok a 11 mesiacov, a teda by splnil podmienku podľa § 9 ods. 3 písm. f) zákona o vyvlastňovaní, vyvlastňovací orgán by ho už bezprostredne po podaní perfektného návrhu musel vyzvať na odstránenie jeho nedostatku (nedostatku prílohy).

Zákon o vyvlastňovaní pritom upravuje postup aktualizácie znaleckého posudku v § 4 ods. 4, ktorý sa plne vzťahuje na situáciu, ak vyvlastňovaný namietne výšku náhrady, napr. aj z dôvodu uplynutia dlhšieho času. Tento postup podľa § 4 ods. 4 zákona o vyvlastňovaní sa v danej veci (hoci s nedostatkami) aj realizoval.

V tomto smere poukazujem (obdobne ako vyvlastiteľ) aj na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (8Sžk/28/2019) v tom, že „*Orgán verejnej správy rozhodujúci o výške náhrady za vyvlastnenie nemá možnosť zasahovať do odborného vyjadrenia/vysvetlenia znalca, ktorému je zákonom zverené posúdenie skutočností dôležitých pre rozhodnutie o sume náhrady za vyvlastnenie. Pre orgán verejnej správy sú závery znaleckého posúdenia podkladom pre rozhodnutie vo veci a nie je oprávnený do výpočtov v nich uvedených akokoľvek zasahovať, robiť si o nich vlastný úsudok, či meniť ich. (...) je potrebné dať do pozornosti i vzájomný vzťah medzi správnym poriadkom a zákonom o vyvlastňovaní, ktorý je špeciálnou právnou úpravou a ktorý zakotvuje osobitný procesný mechanizmus uplatňujúci sa v prípade namietania skutočností, ktoré sú obsahom znaleckého posudku. Konkrétne ide o ust. § 4 ods. 4 zákona o vyvlastňovaní, ktorý v prípade nesúhlasu so stanovením výšky náhrady za vyvlastnenie znaleckým posudkom neupravuje prehodnocovanie týchto odborných záverov ďalším dokazovaním (napr. tak, ako je tomu v ust. § 36 správneho poriadku), ale zakotvuje povinnosť orgánu verejnej správy zabezpečiť odborné vyjadrenie alebo vysvetlenie znalca (...). Ak by orgán verejnej správy postupoval pri vysporiadaní sa s námietkou smerujúcou voči náhrade za vyvlastnenie štandardným spôsobom ako pri každom inom dôkaze, či námietke, došlo by k popretiu zmyslu a účelu § 4 ods. 4 zákona o vyvlastňovaní, keď by nebolo zrejmé, čo by malo byť predmetom civilného sporového konania, nakoľko celé dokazovanie vo vzťahu k otázke správnosti určenia výšky náhrady za vyvlastnenie by bolo realizované v administratívnom - vyvlastňovacom konaní. Pri uplatnení takéhoto procesného postupu by sa právna úprava § 4 ods. 4 zákona o vyvlastňovaní stala obsoletnou.*“ (obdobne aj 8Sžk/20/2019; 10Sžk/11/2020, predtým obdobne aj 3Sžp/23/2013; 2Sžk/10/2018 a ďalšie).

Aj pri premise správnosti postupu vyvlastňovacieho orgánu, že by v rámci správnej úvahy usúdil, že ako spôsobilý podklad pre rozhodnutie (určenie primeranej náhrady) potrebuje aktualizáciu znaleckého posudku mimo postupu podľa § 4 ods. 4 zákona o vyvlastňovaní (pozn. vzhľadom na vyššie uvedené by išlo o premisu nesprávnu), bol by aj tak všeobecne povinný ju zabezpečiť sám *ex offo* (ako uvádzal aj vyvlastiteľ) bez toho, aby jeho nepredloženie vyvlastiteľom na základe výzvy „sankcionoval“ zastavením konania. Všeobecne, obstarávanie podkladov pre rozhodnutie (§ 32, § 34, § 36 správneho poriadku) nie je orgán verejnej správy oprávnený zabezpečovať takýmto spôsobom.

Vyvlastňovacie konanie je vždy konanie vo verejnom záujme (vyvlastnenie musí byť vo verejnom záujme), preto nemôže ísť o konanie len prejednávacie (závislé len na unesení dôkazného bremena vyvlastiteľom), ale aj vyhľadávacie, na ktoré sa plne vzťahujú aj ustanovenia § 32 ods. 1, 2 správneho poriadku, v nadväznosti na zásadu materiálnej pravdy podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku a aj v spojení s § 36 správneho poriadku. V tejto súvislosti primerane poukazujem aj na judikatúru vo vzťahu k vyvlastňovacím konaniam podľa § 108 a nasl. stavebného zákona, kde pri zrušujúcich rozhodnutiach súdy opakovane pri poukaze

na § 32 správneho poriadku, povinnosť obstarania kontrolného posudku (obdobne by išlo aj o napr. doplnenie alebo aktualizáciu posudku) konšatovali z hľadiska zásady materiálnej pravdy ako povinnosť vyvlastňovacieho orgánu s poukazom na § 36 správneho poriadku (napr. m.m. 8Sžo/221/2008; 7Sžp/7/2013; 7Sžr/124/2014; 10Sžrk/1/2017; 5Sžk/3/2017).

Tiež nie je nepodstatné, do akej miery vyvlastniťel zaviniť dĺžku predmetného konania vo vzťahu k „zostarnutiu“ znaleckého posudku. Odvolací orgán v rozhodnutí zo 04.07.2023 síce vo všeobecnosti správne konšatoval, že vyvlastňovací orgán musí počas celého konania dbať na to, aby dokumenty, ktoré sú podkladom pre jeho rozhodnutie, boli aktuálne, ale je potrebné dodať, že má dbať aj na to, aby v dôsledku neprimeranej dĺžky konania „neexpirovali“.

Z administratívneho spisu je identifikovateľné jediné procesné „pochybenie“ vyvlastniťela v tom, že už s návrhom nepredložil záväzné stanovisko Krajského pamiatkového úradu Trenčín (ďalej len „KPÚ Trenčín“), ktoré na základe výzvy okresného úradu z 10.09.2021 bolo do spisu doložené priamo 26.10.2021 a vyvlastniťelom tiež 02.11.2021.

Ostatná dĺžka konania bola spôsobená v dôsledku procesných úkonov vyvlastňovaného, napr. námietka zaujatosti, iniciovanie prieskumu záväzného stanoviska KPÚ Trenčín, ale aj v dôsledku nezákonného postupu (nezákonnej nečinnosti) okresného úradu v niektorých štádiách konania.

Prvá takáto zásadná negatívna procesná situácia vznikla v dôsledku prerušenia konania 14.01.2022 pre tvrdenú prejudicialitu spôsobenú konaním Pamiatkového úradu Slovenskej republiky (ďalej „PÚSR“) o odvolaní proti záväznému stanovisku KPÚ Trenčín z 25.10.2021.

V prvom rade si okresný úrad mal a musel byť vedomý toho, že toto záväzné stanovisko nie je rozhodnutím, proti ktorému by bolo prípustné odvolanie a môže byť len v podstate neformálne preskúmané nadriadeným PÚSR s tým, že okresný úrad mal v čase prerušenia vedomosť o správe PÚSR z 20.12.2021 o výsledku tohto preskúmania. V druhom rade, aj takáto prípadná následná prejudiciálna prekážka reálne (objektívne) pominula vydaním druhého stanoviska PÚSR zo 17.01.2022 (t. j. tri dni po prerušení konania) a okresný úrad k tejto tvrdenej prejudicialite nekonal až do doručenia výzvy vyvlastniťela z 22.03.2022, na základe ktorej dožiadaním z 25.03.2022 (na ktoré KPÚ Trenčín odpovedal 01.04.2022) a opätovne z 21.04.2022 dožiadal KPÚ Trenčín o výsledok preskúmania záväzného stanoviska KPÚ Trenčín z 25.10.2021 a 26.04.2021 mu bola doručená odpoveď PÚSR zo 17.01.2022 o výsledku preskúmania, po čom 29.04.2022 okresný úrad nariadil ústne pojednávanie.

Podľa administratívneho spisu sa síce okresný úrad o existencii druhého potvrdzujúceho stanoviska PÚSR zo 17.01.2022 dozvedel až 26.04.2022, ale jednak v jeho rozdeľovníku je uvedené zaslanie na vedomie aj okresnému úradu (bez ohľadu na to, z koho administratívnej chyby sa tak prípadne nestalo) a jednak okresný úrad, aj napriek vedomosti o správe PÚSR z 20.12.2021, zostal cca 2 mesiace (do dožiadania z 25.03.2022) nedôvodne pasívny. Predovšetkým však opakujem, že táto tvrdená prejudiciálna prekážka, ako dôvod prerušenia,

objektívne pominula dňom 17.01.2022. Z týchto dôvodov obdobie od 17.01.2022 do 29.04.2022 (viac ako tri mesiace) je potrebné považovať za nedôvodný prietah, ktorý nie je možné pripočítať na ťarchu vyvlastníteľa.

Druhá takáto zásadná negatívna procesná situácia vznikla v dôsledku výzvy a prerušenia konania z 26.09.2022 vyvlastníteľovi, aby do 100 dní od doručenia výzvy predložil dôkaz podľa § 9 ods. 3 písm. e) zákona o vyvlastňovaní o bezvýslednosti pokusu o nadobudnutie práva k pozemku alebo ku stavbe dohodou (vyvlastníteľ tento postup napriek nesúhlasu s výzvou následne realizoval).

Ak v čase podania návrhu sa na splnenie tejto podmienky vzťahovala výnimka podľa § 3 ods. 2 písm. b) zákona o vyvlastňovaní, že je *vyvlastňovaný obmedzený v zmluvnej voľnosti zákonmi, rozhodnutím súdu alebo rozhodnutím iného orgánu verejnej moci, ktorým sa mu zakazuje previesť vlastnícke právo k pozemku alebo ku stavbe na iného*, tak zánik tohto obmedzenia v priebehu konania sám o sebe nespôsobuje spätne nedostatok návrhu, ktorý by bolo možné odstraňovať postupom podľa § 10 ods. 5 zákona o vyvlastnení pod hrozbou následku zastavenia konania podľa § 30 ods. 1 písm. d) správneho poriadku, rovnako, ako je to vyššie konštatované vo vzťahu k nezákonnosti výzvy na aktualizáciu znaleckého posudku.

Vyvlastníteľ s návrhom predložil rozhodnutia Okresného súdu Trenčín a Krajského súdu Trenčín (právoplatné 20.05.2021) o takomto obmedzení zmluvnej voľnosti vyvlastňovaného do jedného roka od právoplatnosti neodkladného opatrenia, ale aj napriek tomu pokus o dohodu neúspešne realizoval, na čo vyvlastňovaný priamo reagoval len listom zo 14.06.2021, kde odmietol uzavretie dohody, ale nie z dôvodu obmedzenia na zmluvnej voľnosti, ale v podstate preto, že návrh nepovažoval za „vážny“.

Pritom všeobecne aj z ďalšieho postupu vyvlastňovaného je viac ako zjavné, že o uzavretie takejto dohody nemal a nemá záujem, a to ani po 20.05.2022 (odhliadnuc aj od toho, že vo vyvlastníteľom ponúknutej spolupráci, resp. aj v spolupráci s Ministerstvom kultúry Slovenskej republiky, bolo možné iniciovať zmenu neodkladného opatrenia), preto výzvu z 26.09.2022 je okrem jej vyššie uvedenej nezákonnosti potrebné považovať aj za značne formalistickú s tým, že vyvlastňovacie konanie všeobecne netvorí prekážku uzavretia takej dohody medzi vyvlastníteľom a vyvlastňovaným (zastavovací dôvod podľa § 12 ods. 1 písm. b) zákona o vyvlastňovaní).

V nadväznosti na uvedené je potrebné poukázať aj na to, že aj v prípade správnosti tejto výzvy z 26.09.2022 si mal dobu uplynutia neodkladného opatrenia dňa 20.05.2022 okresný úrad všimnúť k tomuto dňu (táto skutočnosť vyplývala z predložených súdnych rozhodnutí priamo) a nie až o viac ako 4 mesiace neskôr (konštatovanie, že to okresný úrad zistil z výpisu z LV č. XXXX, ktorý si 23.09.2022 overil v systéme „OVERSI“, je preto v tomto smere bez relevancie).

Obdobie tohto druhého prerušenia sa čiastočne prelína všeobecne s procesným postupom po nariadení ústneho pojednávania z 29.04.2022 a jeho uskutočnení 10.06.2022, v nadväznosti na spoločné vyjadrenie vyvlastňovaného a spol. Machnáč, o.z. z 09.06.2022, kedy boli v cca mesačných intervaloch realizované len úkony z 03.07.2022, 15.08.2022 a predovšetkým až z 26.09.2022 (po

viac ako troch mesiacoch), kde okresný úrad predložil znalcovi príslušné časti vyjadrenia z 09.06.2022 za účelom podania odborného vyjadrenia podľa § 4 ods. 4 zákona o vyvlastňovaní.

Ďalšie prieťahy, vo vzťahu k vypracovaniu odborného vyjadrenia, síce treba čiastočne pripočítať znalcovi (nedôvodná žiadosť znalca z 10.10.2022 o zbavenie mlčanlivosti a email zo 04.11.2022, že znalecký úkon urobí, ak na to bude mať objednávku), ale okresný úrad ďalej k vypracovaniu odborného vyjadrenia zostal pasívny až do 08.03.2023 (viac ako 4 mesiace), keď mu bolo znalcom predložené, na čo okresný úrad 09.03.2023 nepochopiteľne a nezákonne reagoval jeho vrátením znalcovi z dôvodu, že si ho neobjednal. Jednak na predloženie odborného vyjadrenia znalca vyzval sám okresný úrad procesným úkonom podľa § 4 ods. 4 zákona o vyvlastňovaní a jednak sa tento vyžiadaný a existujúci podklad rozhodnutia jeho doručením do spisu stal registratúrnym záznamom, ktorý nebolo zákonne možné vyradiť z administratívneho spisu jeho vrátením znalcovi. Odborné vyjadrenie č. 1/2023 z 27.02.2023 bolo vyvlastniteľom opätovne doložené 16.03.2023, ale okresný úrad a ani odvolací orgán sa s ním žiadnym spôsobom v rozhodnutiach nezaoberali, napriek tomu, že vo svojej podstate ide o aktualizáciu znaleckého posudku a že naň vyvlastniteľ (vo vzťahu k požadovanej aktualizácii znaleckého posudku) aj poukazoval.

Z uvedeného prehľadu, s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou, nevyhnutne vyplýva záver, že ak by k týmto prieťahom, ktoré nie je možné pripočítať na ťarchu vyvlastniteľa, nedošlo, okresný úrad by sa v procesnej situácii, keď vydal výzvu z 01.03.2023 pre domnelú expiráciu znaleckého posudku dňa 18.02.2023 (resp. 25.02.2023), ocitol zrejme v čase, keď by znalecký posudok ešte nebol starší ako dva roky. Vyvlastňovaný preto správne aj v odvolaní okrem iného uvádzal (bod 58), že na „zostarnutie“ znaleckého posudku nemal žiadny vplyv a to, že okresný úrad zrazu nemal dostatočný podklad pre rozhodnutie, bolo výlučne dôsledkom nesprávneho postupu okresného úradu, ktorý mal v konaní postupovať v súlade so zásadou rýchlosti a hospodárnosti (§ 3 ods. 4 správneho poriadku). Aj z tohto dôvodu je voľba obstarania aktualizácie znaleckého posudku výzvou vyvlastniteľovi pod hrozbou zastavenia konania všeobecne nesprávna a v rozpore so základnými zásadami správneho konania a všeobecne so zásadami dobrej verejnej správy. Pozornosti prokurátora v tejto súvislosti tiež neušlo, že aj nad rámec opakovaných prerušení konania (vo vyššie uvedených častiach nezákonných a nedôvodných) v danej veci nebol realizovaný ani postup podľa § 49 ods. 2 správneho poriadku, ktorý zákon o vyvlastňovaní, ako „lex specialis“ nevylučuje.

Aj vo vzťahu k poslednému odvolaciemu dôvodu hrozby budúcich škôd a nákladov v dôsledku zastavenia konania, je potrebné záverom opätovne uviesť, že vyvlastňovacie konanie je vždy vedené vo verejnom záujme a vyvlastnenie je možné len vo verejnom záujme, ktorý je v danej veci ešte umocnený v tom, že ide o vyvlastňovanie dlhoročne devastovanej (sčasti zrejme aj nečinnosťou vyvlastňovaného) národnej kultúrnej pamiatky (nejde o typické vyvlastnenie z dôvodu budúcej verejnoprospešnej stavby).

Vyvlastňovacie orgány sú všeobecne povinné prihliadať na verejný záujem z úradnej povinnosti (§ 3 ods. 1 správneho poriadku), a to aj vo vzťahu k ochrane pamiatkového fondu, ktorý je *významnou súčasťou kultúrneho dedičstva a ktorého*

zachovanie je verejným záujmom (§ 1 ods. 2 zákona č. 49/2002 Z. z. o ochrane pamiatkového fondu v znení neskorších predpisov).

Preto je takéto procesné skončenie konania, z hľadiska požiadavky ochrany tohto aspektu verejného záujmu a aj z hľadiska základných princípov dobrej verejnej správy, všeobecne neprípustné, dokonca k možným budúcim dôsledkom až nezodpovedné.

Už z neodkladného opatrenia Okresného súdu Trenčín potvrdeného Krajským súdom Trenčín pritom vyplýva, že bolo na obdobie jedného roka nariadené pre elimináciu hrozby ďalšieho prevodu predmetných nehnuteľností a práve z dôvodu prípravy a iniciovania vyvlastňovacieho konania. Dôsledkom právoplatného zastavenia vyvlastňovacieho konania je to, že vyvlastňovaný nie je vo vzťahu k takému ďalšiemu prevodu aktuálne žiadnym spôsobom obmedzený a pri zachovaní právnej existencie rozhodnutia o zastavení konania by vyvlastníiteľ (resp. iný subjekt) v podstate nemohol postupovať iným spôsobom, ako opätovne odznova iniciovať vyvlastňovacie konanie (vrátane obstarávania nového znaleckého posudku a realizácie pokusu o dohodu).

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti považujem rozhodnutie odvolacieho orgánu č. 927/2023-5.2; 4603/2023/Ka zo 04.07.2023 za nezákonné, **navrhujem ho zrušiť** a z tých istých dôvodov nezákonnosti v následnom obnovenom odvolacom konaní zrušiť aj rozhodnutie okresného úradu č. OU-TN-OVBP2-2023/001032-088 zo 06.04.2023.

Mgr. Jozef Sedlák
námestník
generálneho prokurátora Slovenskej republiky